

16. И другы овцы имамъ, които не сѫ отъ тойзи дворъ, и тѣхъ трѣба да съберж; и ще чуїтъ гласъ-тъ ми; и ще бѫде едно стадо и единъ пастырь.

17. За това Отецъ мя люби, защото азъ полагамъ душъ-тѫ си, за да іж земъ пакъ.

18. Никой не ми іж отнема, по азъ отъ самосебе си іж полагамъ. Имамъ власть да іж положж, и имамъ власть пакъ да іж земъ. Тѣзи заповѣдь пріяхъ отъ Отца си.

19. И тѣй пакъ станѫ раздоръ между Іудеи-тѣ за тѣзи думы.

20. И мнозина отъ тѣхъ казувахъ: Бѣсъ има, и лудъ е; що го слушате?

21. Другы казувахъ: Тѣзи думы не сѫ на бѣснусемъ *человѣкъ*; може ли бѣсъ да отваря очи на слѣпы?

22. И станѫ въ Іерусалимъ *праздникъ-тоз* на освященіе-то *на храмъ-тоз*, и зима бѣше.

23. И ходяще Іисусъ въ храмъ-тъ въ притворъ-тъ Соломоновъ.

24. Между това заобыколихъ го Іудеи-тѣ и казувахъ му: До кога ще държишъ душы-тѣ ни въ сумнѣніе? Ако си ты Христостъ, кажи ни явно.

25. Отговори имъ Іисусъ: Казахъ ви, и не вѣрувате. Дѣла-та които азъ правѣхъ въ име-то на Отца си, тѣ свидѣтелствуватъ за мене.

26. Но вы не вѣрувате, защото не сте отъ мои-тѣ овцы, както ви рѣкохъ.

27. Мои-тѣ овцы слушатъ мой-тъ гласъ, и азъ гы познавамъ, и тѣ идѫтъ слѣдъ мене,

28. И азъ имъ давамъ животъ вѣченъ, и нѣма да загинѫтъ во вѣкы, и никой нѣма да гы грабне отъ рѣкѣ-тѫ ми.

29. Отецъ ми, който ми гы даде, отъ всички е най голѣмъ; и никой не може да гы грабне отъ рѣкѣ-тѫ на Отца ми.

30. Азъ и Отецъ едно смы.

31. Тогазъ пакъ зѣхъ Іудеи-тѣ камъніе да го убийтъ.